
[2025-104-RE](#)

Causa 2025-104-RE

(Martín Osorio c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 662-2025. Recurs d'empara

Aute del 19 de gener del 2026

BOPA núm. 6, del 28 de gener del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 9 de desembre del 2025, pel Sr. Sebastián Martín Osorio, actuant en nom i representació pròpia, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 13 de novembre del 2025, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i del principi de no discriminació per raó de naixement, raça, sexe, origen, religió, opinió, o qualsevol altra condició personal o social; i la inherent vulneració del dret a una remuneració que garanteixi al treballador i a la seva família una existència conforme a la dignitat humana, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que retrotregui les actuacions al moment anterior en què es va produir la vulneració;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 19 de maig del 2025, el lletrat, Sr. Sebastián Martín Osorio va presentar una demanda d'injunció contra uns clients residents a l'estranger, en què els hi reclamava 7.425,00 € en concepte dels honoraris impagats, més 50,00 € en concepte de taxes judicials.

1.2. El 30 de maig del 2025, la Secció Civil 5 de la Batllia va dictar un aute que acordava declarar la seva manca de competència en relació amb la reclamació objecte d'autes, ja que el domicili dels defenents es trobava radicat a l'estranger, i, per aquest motiu, arxivava les actuacions.

1.3. El demandant va presentar un recurs de reposició contra aquesta decisió, i, el 30 de juny del 2025, la Secció Civil 5 de la Batllia va dictar un aute que decidia desestimar aquest recurs.

1.4. El Sr. Sebastián Martín Osorio va formular un recurs d'apel·lació contra els autes que s'acaben de ressenyar, i, el 28 de juliol del 2025, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que decidia no admetre a tràmit aquest recurs d'apel·lació.

1.5. El recurrent va formular un recurs de reposició contra aquesta decisió, i, el 13 de novembre del 2025, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que decidia no admetre a tràmit aquest recurs de reposició.

1.6. El 9 de desembre del 2025, el Sr. Sebastián Martín Osorio, actuant en nom i representació pròpia, va interposar un recurs d'empara contra l'acte del 13 de novembre del 2025, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i del principi de no discriminació per raó de naixement, raça, sexe, origen, religió, opinió, o qualsevol altra condició personal o social; i la inherent vulneració del dret a una remuneració que garanteixi al treballador i a la seva família una existència conforme a la dignitat humana.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent en empara considera que s'han vulnerat els seus drets a la jurisdicció i a un procés degut amb infracció del principi de no discriminació, així com la del dret a una remuneració que garanteixi al treballador una existència conforme a la dignitat humana.
- En primer terme, sosté que s'ha infringit el dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, perquè no ha obtingut un pronunciament sobre el fons i d'aquesta manera s'han vulnerat els principis de seguretat jurídica, de jerarquia i d'interdicció de tota arbitrietat (article 3.2 de la Constitució). Argumenta que la manca de competència declarada pels tribunals andorrans xocarà amb la incompetència que declararà Espanya en virtut de les normes europees. Afegeix que en matèria d'obligacions contractuals i de prestació de serveis, els òrgans judicials andorrans resulten plenament competents quan existeix una relació intensa que connecta el fons amb el territori andorrà.
- En segon terme, quant a la infracció del dret a un procés degut, manifesta que la jurisprudència del Tribunal Superior de Justícia ha establert els criteris per determinar la competència dels tribunals andorrans. Així, indica que el criteri general és el del domicili del demandat, que només ha de cedir quan concorri un vincle estret i intens entre el fons del litigi i el territori andorrà; extrem aquest darrer que sí opera en aquest cas. Invoca en la seva defensa, l'article 5 del Conveni de la Haia sobre el reconeixement i l'execució de sentències estrangeres del 2 de juliol del 2019, que és d'aplicació imperativa. Entén que s'ha d'evitar la peregrinació de jurisdiccions, perquè Espanya decidirà que la jurisdicció competent és l'andorrana.

- En tercer terme, exposa que s'ha vulnerat el principi de no discriminació per qualsevol altra condició personal o social -article 6 de la Constitució i article 13 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals. Així, en un cas idèntic s'atorga el dret a la jurisdicció al Servei Andorrà d'Atenció Sanitària per una prestació de serveis realitzada a Andorra, mentre que a ell se li nega.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que retrotregui les actuacions al moment anterior en què es va produir la vulneració.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil inadmet el recurs d'apel·lació interposat contra l'aute del 30 de juny del 2025 que va desestimar el recurs de reposició contra l'aute de la Secció Civil 5 de la Batllia del 30 de maig del 2025. Contra l'aute de la Sala Civil del 28 de juliol del 2025 d'inadmissió de l'apel·lació el recurrent va formular un recurs de reposició que també va ser inadmès a tràmit.

- La Sala Civil argumenta que d'acord amb l'article 262.1 interpretat en relació amb l'article 334.4 del Codi de procediment civil, cal constatar que contra l'aute que decideix no admetre la petició d'injunció només s'hi pot interposar un recurs de reposició.

- En segon terme, raona que el fet que la resolució d'instància indiqués erròniament que s'hi podia interposar un recurs d'apel·lació, no pot justificar l'admissió d'un recurs inexistent. Qüestió totalment diferent d'aquella en què la resolució s'equivoca en el termini per interposar un recurs que sí existeix i que pot afectar la confiança legítima del justiciable.

- Finalment, exposa que el procés d'injunció té un caràcter sumari i especial, de manera que res impedeix que el creditor pugui accedir a la via ordinària quan el tribunal no admet la seva pretensió inicial.

- Per aquests motius, la Sala Civil inadmet a tràmit el recurs de reposició presentat per la part recurrent.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1 El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància, ni en un tribunal suprem; l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic, ni absurd i que no vulnerin cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució.

3.2. Convé iniciar l'anàlisi d'aquest recurs d'empara pel darrer motiu o greuge que addueix el recurrent, el qual entén que s'ha produït una vulneració del dret a la igualtat, establert a l'article 6 de la Constitució, perquè, a diferència del supòsit que exposa respecte del Servei Andorrà d'Assistència Sanitària (SAAS), la seva reclamació de quantitat per a una prestació de serveis ha estat objecte d'una declaració d'incompetència dels tribunals andorrans, mentre que en el cas del SAAS, l'aut de la Sala Civil del 9 de juliol del 2025 va revocar l'aut de la Batllia i va ordenar l'admissió a tràmit de la demanda, per tal que el demandat, degudament emplaçat, formulés la declinatòria o admetés de manera tàcita o expressa la competència dels tribunals andorrans.

Aquest motiu no pot ser admès a tràmit per la seva carència manifesta de contingut constitucional. En efecte, les diferències entre els supòsits que esmenta el recurrent com a terme de comparació per adduir una eventual vulneració del dret a la igualtat són notables. En aquest supòsit, ens trobem davant d'un procediment d'injunció, caracteritzat per una tramitació sumària i especial que possibilita l'obtenció d'un títol executiu per a crèdits dineraris, líquids, determinats i exigibles, de manera que només s'admet el recurs de reposició quan no s'admet la petició inicial d'injunció. En canvi, en el cas del SAAS, no es tracta d'un procediment d'injunció, sinó d'un procediment declaratiu, de manera que s'exigeix que no es pugui refusar l'admissió de la demanda *a limine*, sinó que cal que s'escolti al demandat i que aquest pugui articular els seus mecanismes processals de defensa si així ho considera convenient.

Com es pot observar, en el cas d'un procediment d'injunció res impedeix al creditor, que ha vist refusada la seva pretensió, com així li indica la Sala Civil mateixa en l'aut objecte d'empara, interposar el procediment declaratiu oportú en reclamació de quantitat i en defensa dels seus interessos.

3.3. Les consideracions anteriors no solament justifiquen la carència manifesta de contingut constitucional d'aquest motiu del recurs, residenciat en una eventual vulneració del principi d'igualtat, sinó que també condueixen a la mateixa conclusió en relació amb les altres pretensions del recurrent.

En efecte, aquest addueix que s'ha infringit el dret a la jurisdicció, per tal com no ha obtingut un pronunciament sobre el fons i d'aquesta manera s'han vulnerat els principis de seguretat jurídica, de jerarquia i d'interdicció de tota arbitrarietat (article 3.2 de la Constitució). Argumenta que la manca de competència declarada pels tribunals andorrans xocarà amb la incompetència que declararà Espanya en virtut de les normes europees. Afegeix que en matèria d'obligacions contractuals i de prestació de serveis, els òrgans judicials andorrans resulten plenament competents quan existeix una relació intensa que connecta el fons amb el territori andorrà.

I, quant a la infracció del dret a un procés degut, manifesta que la jurisprudència del Tribunal Superior de Justícia ha establert els criteris per determinar la competència dels tribunals andorrans. Així, indica que el criteri general és el del domicili del demandat, que només ha de cedir quan concorri un vincle estret i intens entre el fons del litigi i el territori andorrà; extrem aquest darrer que sí opera en aquest cas. Invoca en la seva defensa l'article 5 del Conveni de la Haia sobre el reconeixement i l'execució de sentències estrangeres del 2 de juliol del 2019, el qual és d'aplicació imperativa. Entén que s'ha d'evitar la peregrinació de jurisdiccions, perquè Espanya decidirà que la jurisdicció competent és l'andorrana.

3.4. Aquests dos motius del recurs d'empara, que es poden clarament refondre en un, i que denuncien l'absència d'un pronunciament sobre el fons, amb el menyscapte del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i en què es qüestiona la motivació emprada per la jurisdicció ordinària, que pot originar una peregrinació jurisdiccional, així com els criteris a emprar per determinar la competència dels tribunals andorrans en supòsits de prestació de serveis, són clarament prematurs.

És a dir, refusada la petició d'injunció, no s'ha produït una denegació d'una resolució sobre el fons, ni sobre la competència dels tribunals andorrans, sinó que el recurrent en empara pot instar el procediment declaratiu oportú i, de conformitat amb la doctrina de la Sala Civil, s'haurà d'emplaçar a la part demandada per tal que se sotmeti, de manera expressa o tàcita, a la competència dels tribunals andorrans, o articuli la declinatòria, i serà llavors quan es podran analitzar els arguments i els criteris referents a la competència, amb la possibilitat, en el seu cas, d'interposar un recurs d'apel·lació davant la Sala Civil per tal que fixi la doctrina aplicable en matèria de competència per les prestacions de serveis contractuals amb elements transnacionals.

3.5. Conseqüentment i d'acord amb allò que preveu l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional s'ha d'evidenciar la carència manifesta de contingut constitucional d'aquest recurs d'empara, per les raons explicitades, i declarar, per tant, la seva inadmissió a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2025-104-RE interposat pel Sr. Sebastián Martín Osorio, actuant en nom i representació pròpia, contra l'aute del 13 de novembre del 2025, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la Secció Civil 5 de la Batllia, a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 19 de gener del 2026.

Joan Manel Abril Campoy
President

Pere Pastor Vilanova
Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Víctor Torre de Silva López de Letona

Magistrat

Magistrat